

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 29. Genuensis de Lauretana æde dubitans malo doctus resipiscit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

se merite gratiam relatura, Lauretum prætulit patriæ. Quippe annos complures ita inibi vixit, vt diuinis identidem expiata mysterijs Lauretanam inuiferet Virginem, plures incolarum ad Dei, Deiparæque obsequium excitans singulari innocentia, ac pietatis exemplo.

Genuensis quidam de Lauretana Domo dubitans male multatus respiscit.

Cap. XXVIII.

SVB id tempus Lauretanæ Cellæ religionem Deus in signi miraculo sanxit, ne quis ea de re posthac ambigeret. Anno M.D.LVII. Genuensis quidam (cuius nomini parcitur, vt famæ parcat.) haud obscuro quidem loco natus, sed curiosus magis, quam pius, Genua Lauretum petebat eques. Is in itinere Diaboli vtique instinctu, suspicari primo, deinde etiam credere cœpit, Lauretanam Aedem non vetus esse monumentum B. Mariæ, sed nouum commentum superstitionis, auaritiæque. Cæterum impia hominis cogitatio impunita diu non fuit. Illo ipso die equus, quo vehebatur, corruens equitantem totius mole corporis oppressit adeo, vt miser ille fractus, ac semianimis sub equo iaceret in via, nullo mortalium, quia nemo aderat, opem ferente. *Dedit vexatio intellectum.* Itaque temeritate in religionem versa, B. Mariam Lauretanam inclamat. Nec frustra. Protinus expeditus equo surgit in columis. Sed prompta Dei clementia non discussit semel conceptam hominis vecordis insaniam. Breui ad ingenium rediens miraculum illustrius fecit. Paulum inde progressus, acrius instigante Diabolo, quæ de Lauretana Aede mirabilia ferrentur, vana esse omnia omnino in animū induxit suum. haud impune. Iam Lauretana Aedes in conspectu erat, cum animi cæcitas redundauit in corpus, offusa ocu-

*Anna. Laur.
Rier.*

sa oculis caligine: ac repete eum vires deslituunt haud satis compotem mentis. Ergo trepidus, & attonito similis cum regere nequiret equum, ab equo ipso prouectus Lauretum ad proximum hospitium sistitur. Ibi linquente; pene animo, defluens ab hospite excipitur: atque inter manus in cubiculum delatus collocatur in lectulo. Tum vero manifestam iram Dei bis in eodem itinere expertam intensius animo reputare, & ex praesenti luminum orbitate grauiorem insuper cladem extimescens, vbertim flere coepit. Is metus saluti fuit. Diuino subinde tactus numine respiscit: & receptum poenitenti ad expertam Virginis clementiam tutum fore sperans, veniam a Deo Deiparaque exposcit: proficitur ac vouet, in posterum semet haud secus de Lauretana cella, quam Christianus orbis crederet, crediturum. mirabile dictu. mentis lumen oculorum lux cosecuta est. Igitur ad Lauretanam pergit Aede: & vitae maculis sacra confessione absterfis, augustissimam intrat cellam: B. Virginem enixe veneratur, laetus illam ab se cerni ijs oculis, quos nuper eadem irata amiserat, placata receperat.

Sacrosancti Sacelli violatores diuinitus

suae audacia poenas luunt.

Cap. XXX.

*Anna. Laur.
Rict.*

SVbinde etiam in sacrosancti sacelli violatoribus evidens Dei numen apparuit. Anno huius seculi circiter LVIII. vir quidam ex praecipua Italiae ciuitate nobilis in primis, & copiosus (nomen & hominis, & patriae silentio suppressitur, quia ipse suppressum voluit) Lauretum venit, documentum haud inultam temeritatem talia audentium esse. Hic multis ante annis exiguum lapidem ex sanctissima Virginis cella subtractum domi suae asseruabat omni honore, cultuque. Haud tamen ille cultus coelestem